Rok XXIV. **Nr. 13.**

DZIENNIK URZĘDOWY

Rady Szkolnej Krajowej we Lwowie.

Redagowany w Radzie Szkolnej Krajowej.

Wydany dnia 18 września 1920.

L. 725/pr.

Okólnik

Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyj wszystkich szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i szkół zawodowych w sprawie zorganizowania pracowni dla uczniów.

W tych gimnazjach. w których w klasach niższych wprowadza się z początkiem roku szkolnego nowe plany naukowe według zasad przedstawionych w okólniku z dnia 1 maja 1920 L. 342/pr. należy położyć jak najsilniejszy nacisk na samodzielną pracę uczniów, która ma się stać podstawą wyrobienia umysłowego naszej młodzieży. Rada szkolna krajowa na równi z Ministerstwem Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego zdaje sobie sprawę, że pełne zrealizowanie programu natrafi w wielu wypadkach na zasadnicze trudności, niemniej przeto należy dążyć w granicach możliwości do uczynienia zadość nowym wymaganiom i w tym celu zechcą tak Dyrekcje, jak Grona nauczycielskie dołożyć wszelkich starań, by wprowadzić te nowe plany w dostępnym zakresie w całej rozciągłości, a przezto osiągnąć w jak najwyższym stopniu cel zakreślony przez plany ministerjalne.

A zatem można i należy w danym wypadku ograniczyć program ilościowo do zadań prostych, nie wymagających specjalnych przyrządów na ćwiczenia z fizyki i chemji, uczniów w klasach liczących ponad 20 podzielić na dwie serje, które odbywałyby ćwiczenia naprzemian rzadziej (co 2 tygodnie), uczniów każdej serji rozdzielić na grupy po 2—5, któ-

rymby się dawało oddzielne zadania i ćwiczenia, ale bezwzględnie należy dążyć do tego, by każda grupa przerobiła te zasadnicze tematy, a w każdej grupie każdy uczeń czynnie współpracował. Taka praca nie według jednolitego szablonu, nie „na jednym froncie“, lecz różnolita, obracająca się w obrębie kilku (4—7) tematów równocześnie, wymaga nietylko wytężonej pracy i żywości umysłu nauczyciela, ale także zupełnego opanowania klasy, zechcą przeto Dyrekcje naukę tych przedmiotów na tym stopniu powierzać siłom najwytrawniejszym, a przez częste hospitacje, choćby krótkotrwałe, stwierdzać wyniki wspólnej pracy nauczycieli i uczniów.

Z powodu trudności w zdobyciu odczynników ćwiczenia chemiczne tylko w niewielu miejscowościach będą mogły być prowadzone w normalnym zakresie, przeważnie trzeba będzie ilość ich silnie zredukować i ograniczyć do charakterystycznych demonstracyj w klasie Tem silniejszy nacisk trzeba położyć na zajęcia z fizyki i biologji. Tu należy używać przyborów jak najmniej skomplikowanych, o ile możności sporządzanych przez samych uczniów. W tym celu dążyć należy, by w każdej miejscowości był przynajmniej jeden warstat stolarski i ślusarski, a w miarę możności także i tokarnia, na którychby tak nauczyciel, jak i chętni uczniowie pod jego kierownictwem mogli sporządzić wiele przyrządów z materjałów surowych. Niekiedy posłużyć się też można prywatnemi przyborami tego lub owego z uczniów (np. narzędziami do robót piłeczkowych). Nadto powinien nauczyciel fizyki pozostawać w kontakcie z kierownikiem robót ręcznych, podczas których niejeden przyrząd może być sporządzony. Z wielkim pożytkiem mogą tu być użyte skrzynki z zabawkami mechanicznemi (t. z. Matador drewniany i Mecano metalowe), które nawet w kilku egzemplarzach wyższych numerów powinny się znajdować w każdym zakładzie.

Do wielu bardzo pouczających ćwiczeń potrzebne są wagi. Oprócz wzorcowych, muzealnych można samodzielnie skonstruować wystarczające dla celów szkolnych wagi ze sznurków, a ciężarki sporządzić też doświadczalnie z jakichkolwiek bądź nieużytków.

Dalej powinna pracownia rozporządzać większą ilością termometrów, areometrów, magnesów i ogniw elektrycznych, oraz materjałów surowych, jak gwoździe, blaszki, śrubki, druty, szkło, korki, nici, sznurki, szpulki i t. d., z których konstruowałoby się przyrządy wedle potrzeby.

W zakresie biologji niezbędne są przybory do połowów, zbierania i transportu okazów, a nadto dla hodowli w szkole. Tych środków pomocniczych naukowych nie może braknąć w żadnym zakładzie, choćby były

one sporządzone w najpospolitszej formie z domowych materjałów. Są to akwarja ze zwykłego dużego słoja, terrarja z pudełek drewnianych zamkniętych szybą szklaną lub siatką i t. p. O teczce botanicznej, łopatce dla wykopywania roślin, siatkach dla połowu zwierząt lądowych i wodnych i stosownych słojach i blaszankach dla ich transportu, wreszcie o młotku geologicznym nie potrzeba wspominać. Zresztą ćwiczenia z zakresu biologji nie przedstawiają większych trudności i mogą na tym stopniu nauki być prowadzone z całą klasą w zwykłej sali szkolnej, a oparte, zwłaszcza w botanice, na łatwym do zdobycia materjale żywym.

Na zakupno wskazanych środków poświęcą Dyrekcje fundusze tegoroczne uzyskane przy wpisach, rezygnując w zupełności lub przynajmniej ograniczając do minimum zakupy do bibljotek. O ile możności nabywać należy zaraz na miejscu np. termometry i soczewki u optyków, gdyż sklepy z przyborami naukowemi są obecnie bardzo ubogie, a transport koleją jest trudny i kosztowny. W określonym wyżej zakresie mogą zawiadowcy czynić zakupy bez uprzedniej aprobaty Rady szkolnej krajowej, a tylko zdać z nich następnie sprawę w zwykły sposób, dołączając odpis inwentarza, oraz omówić rzecz w czasie lustracyj inspektorskich.

Z powodu wypadków wojennych nie mogła Rada szkolna krajowa na razie zorganizować kursu uzupełniającego, tymczasowo więc wskazuje następujące prace polskie jako książki pomocnicze dla nauczyciela:

Doliński: Ćwiczenia z przyrody martwej (Kraków 1918);

Duchowicz: Doświadczenia chemiczne przy pomocy możliwie najprostszych przyrządów. (Lwów 1918. Pol. Two Ped.);

Gregory i Simmons: Podręcznik do ćwiczeń praktycznych z fizyki (Warszawa, Arct.);

Jabłczyński: Doświadczenia z chemji;

Kramsztyk: Doświadczenia fizyczne bez przyrządów. (Warszawa, Orgelbrand);

Męczkowska i Rychterówna: Ćwiczenia z przyrody martwej, (Warszawa, Arct.);

Schele: Młody chemik. (j. w.);

Bykowski: Wycieczki szkolne. (Zamość, Z. Pomarański i sp., Bibl. dydakt. 9.);

Dyakowski: Nauka o rzeczach i przyrodzie. (Gebethner i Wolff, Warszawa 1920);

Gayówna: Dzienniczki przyrodnicze. (Warszawa, 1918, Arct.);

Naberkantówna: Protokoły lekcyj przyrodoznawstwa. (Lwów, Warszawa. Książnica polska T. N. S. W. 1920. Wyd. Minist. W. R. i O. P.

Naberkantówna: Wycieczki szkolne, ich cel wychowawczy, znaczenie i organizacja. (Warszawa 1918, M. Arct.);

Męczkowska i Rychterówna: Ćwiczenia z przyrody żywej, (Warszawa, Arct. 1919);

Zaraz z początkiem roku szkolnego zechcą Dyrekcje urządzić konferencje fachowych nauczycieli w celu obmyślenia i omówienia szczegółowego programu, liczącego się z warunkami miejscowemi, podziału uczniów na grupy, oznaczenia czasu pracy, a w miejscowościach liczących więcej szkół średnich ogólno-kształcących lub zawodowych, zaprosi najstarszy z pp. Dyrektorów wszystkich nauczycieli fachowych danej miejscowości w celu wspólnego omówienia tych kwestyj, a nadto oznaczenia, w którym budynku poszczególne pracownie będą zorganizowane i który z nauczycieli będzie je prowadzić. W tym wypadku można ułożyć wspólny program dla kilku zakładów. Zawiadowca gabinetu w tym zakładzie, w którym zorganizowana zostaje pracownia, zostaje naczelnym jej kierownikiem. Dla wzbogacenia jej zasobów, winny być brakujące przyrządy wypożyczone na czas potrzeby z gabinetów innych zakładów tej samej miejscowości. Kierownik pracowni wystawi w tym celu odnośnemu zawiadowcy dokładny rewers, który ma być zwrócony przy oddaniu przyrządu. W razie uszkodzenia lub zniszczenia, ponosi winny uszkodzenia koszta naprawy względnie zakupu, a odpowiada prowadzący ćwiczenia.

Uchwalony program szczegółowy ćwiczeń, jakoteż sprawozdanie z organizacji, należy wraz z protokołem konferencji fachowej nadesłać Radzie szkolnej krajowej, odpis zaś jego zachować w aktach Dyrekcji i ściśle się go trzymać. W sprawozdaniach okresowych zaznaczą odnośni nauczyciele, o ile zamierzony plan zrealizowali, względnie umotywują dokonane odstępstwa.

Wreszcie w miejscowościach o kilku szkołach średnich rozważą Dyrekcje, czy nie byłyby pożądane pewne zmiany osobiste (w obrębie tejże miejscowości) z uwagi na zmieniony typ zakładu i przedstawią natychmiast stosowne wnioski, uwzględniając w miarę możności życzenia interesowanych nauczycieli. We wnioskach tych kierować się należy jedynie dobrem szkoły, jako całości, nie zasklepiać się w ramach ciasnego, zakładowego egoizmu partykularnego. Więc gimnazja matematyczno-przyrodnicze winny skupić przedewszystkiem do tych przedmiotów najlepsze siły nauczycielskie jakiemi dana miejscowość rozporządza, gdy znowu gimnazja klasyczne, tak nowego jak i dawnego typu, winny starać się o pierwszorzędnych filologów i polonistów, których, acz może z żalem i szkodą, ale w danym razie dla dobra ogółu, dla zachowania silnych

podstaw wychowawczo-dydaktycznych, musiałby odstąpić zakład matematyczno-przyrodniczy, zdobywając natomiast może znów kosztem szkół humanistycznych wybitnych dydaktyków dla swoich podstawowych przedmiotów.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 6 września 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego:
Sobiński w. r.

L. 723/pr.

Okólnik

Rady szkolnej krajowej do wszystkich Dyrekcyj szkół średnich ogólnokształcących, zawodowych i handlowych, seminarjów nauczycielskich i wszystkich Rad szkolnych okręgowych na terenie b. Galicji w sprawie reklamacyj wojskowych.

W ostatnich dniach zaczyna napływać do Rady szkolnej krajowej bardzo wielka liczba wniosków o reklamacje tak służących już w armji, jak i tych, którzy stają obecnie do przeglądu. Rozpatrywanie tych wniosków reklamacyjnych wykazuje w wielu wypadkach, iż nauczyciela uznanego za „nieodzownego" można zastąpić przy odpowiedniem ułożeniu planu zajęć przez rozłożenie pracy na pozostałych pracowników nie nadających się do służby wojskowej.

Prezydjum Rady szkolnej, odwołując się na swój okólnik z dnia 17 lipca 1920 L. 611/pr. i w myśl polecenia Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 30 sierpnia 1920 Nr. 1207/20 S. oświadcza, że reklamacje o zwolnienie ze służby wojskowej przedkładać będzie Ministerstwu W. R. i O. P. tylko tych nauczycieli, którzy otrzymają przy przeglądach wojskowych kwalifikację zdolności B lub C i są zarazem nieodzownie potrzebni. „Nieodzownym" jest ten, bez którego szkoła nawet przy największym wysiłku pozostałych nie może funkcjonować i spełniać tych zadań w granicach na jakie obecne warunki pozwalają.

Do przedkładanych wniosków reklamacyjnych, sporządzonych po myśli tut. okólnika z dnia 1 stycznia 1920 L. 3/pr. (Dziennik urzędowy Rady szkolnej kraj. Nr. 1) dołączać należy zawsze poświadczenia Powiatowej Komendy uzupełniającej, stwierdzające kategorję zdolności do służby wojskowej.

Przy tej sposobności Prezydjum Rady szkolnej krajowej apeluje gorąco do nauczycieli, którzy nie znajdują się w wojsku, by nieśli pomoc

rodzinom kolegów-żołnierzy i organizowali opiekę nad żołnierzem wogóle, a żołnierzem-uczniem w szczególności.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 8 września 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego:
Sobiński w. r.

L. 729/pr.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do wszystkich Rad szkolnych okręgowych w sprawie rozpoczęcia nauki szkolnej.

Odwołując się do okólnika z dnia 21 sierpnia 1920 L. 674/pr., którym Rada szkolna krajowa odroczyła rozpoczęcie nauki w publicznych szkołach powszechnych do dnia 15 września b. r, oznajmia się, że nauka ta winna odbywać się wszędzie tam, gdzie na to stosunki miejscowe zezwalają, od tego też zależeć musi termin jej rozpoczęcia. W miejscowościach gdzie jest kilka szkół, w braku potrzebnych lokalności można na razie dziatwę ściągać i tworzyć naukę zbiorową, względnie w jednym budynku urządzić dla jednych szkół naukę przedpołudniową a dla drugich popołudniową. Dążyć jednak trzeba do usunięcia chwilowych przeszkód celem rychłego wprowadzenia normalnego toku nauki.

Okólnik tutejszy z dnia 12 lipca 1920 L. 560/pr. dotyczący uproszczenia korespondencji urzędowej, znosi się; odtąd należy wszelkie sprawy przedkładać bez ograniczenia.

Mianowanie tymczasowych sił nauczycielskich i przenoszenie winno mieć miejsce tylko w całkiem wyjątkowych przypadkach tj. w razie najniezbędniejszej potrzeby; w szkołach więcejklasowych nawet substytucje winne być rzadkością.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 7 września 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego
Sobiński w. r.

L. 8502/IV.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyj wszystkich szkół średnich w kraju w sprawie egzaminów dojrzałości eksternistów.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego zmienił przepisy § 17 obowiązujących w b. zaborze austrjackim rozporządzeń b. Ministerstwa Wyznań i Oświaty w Wiedniu z dnia 29 lutego 1908 L. 10051 o tyle, że od roku szkolnego 1920/21 aż do czasu ujednostajnienia odnośnych przepisów w całej Rzeczypospolitej eksterniści zdający egzamina dojrzałości w Małopolsce nie będą składali egzaminu uprzedniego, lecz muszą się poddać egzaminowi ze wszystkich przedmiotów przy egzaminie głównym z wyjątkiem tych, z których w czasie uczęszczania do szkół publicznych otrzymali stopień dodatni, oraz przepisy § 18 powyższych rozporządzeń o tyle, że dotychczasowe cenzury dodatnie przy egzaminie dojrzałości zastąpić należy cenzurami „dojrzały z postępem celującym, dobrym, dostatecznym".

Rozporządzenie to niema jeszcze zastosowania przy maturze jesiennej 1920 roku.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 27 sierpnia 1920.

W zastępstwie:
Stefanowicz.

L. 727/pr.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do wszystkich Rad szkolnych okręgowych i Dyrekcyj szkół wszelkich kategoryj w sprawie zbiórki na cele opieki nad wdowami i sierotami wojennemi.

Reskryptem z dnia 13 czerwca b. r. Namiestnictwo zezwoliło na urządzenie w bieżącym roku „Tygodnia zbiórki na cele opieki nad wdowami i sierotami wojennemi" i upoważniło Główny Zarząd Polskiego Funduszu wdów i sierot wojennych w Krakowie (ul. Wolska l. 19) do przeprowadzenia zbiórki w zachodniej części kraju.

Prezydjum Rady szkolnej krajowej poleca, by z uwagi na coraz zwiększające się zastępy wdów i sierot po bohaterskich naszych obrońcach niepodległości, Rady szkolne okręgowe oraz Dyrekcje zechciały tembardziej dołożyć starań najżyczliwszych, by wynik Tygodnia zbiórki wypadł jak najświetniej.

W szczególności zaleca się Dyrekcjom szkół średnich i seminarjów nauczycielskich tudzież Radom szkolnym okręgowym, by w Tygodniu zbiórki we własnym zakresie zajęły się skutecznem przeprowadzeniem zbiórki.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 7 września 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego
Sobiński w. r.

L. 726/pr.

Okólnik

Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyj szkół średnich wszelkich kategoryj i Rad szkolnych okręgowych w sprawie zbiórki złota i srebra.

Z ramienia Narodowej Organizacji Kobiet we Lwowie urządzają specjalne komitety zbiórkę złota i srebra na podkład waluty polskiej.

Cel jest szlachetny, a wyniki dotychczasowej akcji wspomnianej Organizacji we Lwowie bardzo poważne.

Wobec tego Rada szkolna krajowa popiera jak najgoręcej działalność Nar. Organ. Kobiet i w tym celu poleca Dyrekcjom i Radom szkolnym okręgowym, aby Komitetom, które się do nich o współpracę w tej sprawie zwrócą, pospieszyły z chętną pomocą.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 7 września 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego
Sobiński w. r.

L. 728/pr.

Okólnik

Rady szkolnej krajowej do Rad szkolnych okręgowych w sprawie terminu konferencyj okręgowych.

Uwzględniając anormalne warunki wywołane wypadkami wojennemi Rada szkolna krajowa zarządza przesunięcie terminu rozpoczęcia okręgowych konferencyj nauczycielskich na czas po dniu 15 listopada b. r.

Poleca się zatem Radom szkolnym okręgowym, aby wyzyskały przedłużony czas i w terminie najpóźniej do 20 października b. r. przedłożyły

skrystalizowany już program konferencyj, przyczem trzymać się zresztą należy ściśle wytycznych zawartych w tutejszym okólniku z dnia 2 czerwca 1920 l. 428/pr.

Z Rady szkolnej krajowej,

We Lwowie, dnia 7 września 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego:
Sobiński w. r.

L. 740/pr.

Okólnik

do wszystkich Dyrekcyj szkół średnich z językiem wykładowym polskim, do Dyrekcyj seminarjów nauczycielskich polskich męskich i żeńskich oraz do wszystkich Rad szkolnych okręgowych w sprawie zbierania ofiar na cele Polskiego Białego Krzyża.

Podobnie jak w ubiegłym roku zwrócił się z początkiem bieżącego roku szkolnego do Rady szkolnej krajowej Zarząd Okręgowy „Polskiego Białego Krzyża we Lwowie z prośbą o zachęcenie młodzieży szkolnej do składania uajmniejszych chociażby tygodniowych ofiar pieniężnych na cele „Polskiego Białego Krzyża“, który je ze swojej strony postawi w całości do dyspozycji „Komitetu akcji na rzecz uczniów-żołnierzy i ich rodzin“.

Komitet akcji przedłożył Radzie szkolnej krajowej sprawozdanie z działalności swojej. Wynika z niego, że zakres działania tego Komitetu jest bardzo znaczny, że dla młodzieży szkolnej stojącej pod bronią uczynił wiele i że wielu rodzinom tych młodych żołnierzy dopomógł.

Szczególniej godnym pochwały jest fakt, że w działalności dopomogła Komitetowi przeważnie młodzież szkolna przez swoje ofiary na rzecz ucznia-żołnierza składane.

Rada szkolna krajowa zachęca młodzież szkolną do składania najmniejszych chociażby tygodniowych ofiar na wyżej wymieniony cel, Dyrekcje zaś zechcą zebrane kwoty odsyłać z końcem każdego miesiąca pod adresem: Zarząd Okręgowy „Polskiego Białego Krzyża“ we Lwowie dla „Komitetu akcji na rzecz uczniów-żołnierzy i ich rodzin“. Lwów ul. Ossolińskich l. 11, III p.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 10 września 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego:
Sobiński w. r.

Wiadomości osobiste.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego nadał Janowi Piątkowi nauczycielowi kierującemu 2 klasowej szkoły w Paszczynie, Janowi Młyńskiemu nauczycielowi kierującemu 5 klasowej szkoły w Sędziszowie w okręgu ropczyckim, Zygmuntowi Szybowskiemu nauczycielowi kierującemu 2-klasowej szkoły w Spytkowicach, Wincentemu Łabudzie nauczycielowi kierującemu 5 klasowej szkoły w Jordanowie i Janowi Matusikowi nauczycielowi kierującemu 5-klasowej szkoły w Makowie w okręgu myślenickim, w uznaniu ich wieloletniej wydatnej pracy w zawodzie nauczycielskim tytuł dyrektora.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego zamianował Zygmunta Bętkowskiego, pomocniczego nauczyciela gimnastyki w seminarjum nauczycielskiem w Kętach, nauczycielem gimnastyki w seminarjum nauczycielskiem męskiem w Białej.

Rada szkolna krajowa wyznaczyła: Michała Pelczara, dyrektora gimnazjum I w Nowym Sączu, na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Nowym Sączu; Władysława Wierzbickiego, dyrektora gimnazjum w Białej, na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Białej.

Rada szkolna krajowa zatwierdziła wybór Maksymiljana Weidauera na reprezentanta wyznania ewangelickiego do Rady szkolnej okręgowej w Kołomyi.

Rada szkolna krajowa nadała Albinowi Kąckiemu profesorowi gimnazjum II w Nowym Sączu i Tomaszowi Szafranowi profesorowi gimnazjum w Brzeżanach, posady profesorów w gimnazjum realnem w Chrzanowie.

Rada szkolna krajowa zamianowała Piotra Maślankę, zastępcę nauczyciela w gimnazjum w Jarosławiu, rzeczywistym nauczycielem gimnazjum realnego w Chrzanowie.

Rada szkolna krajowa ustanowiła Anielę Ponikłównę zastępczynią nauczycielki w gimnazjum realnem w Łańcucie.

Rada szkolna krajowa przeniosła Józefa Skorupkę profesora gimnazjum w Sanoku do gimnazjum I w Tarnowie; Jana Sędzimira rzeczywistego nauczyciela w 1 szkole realnej w Krakowie do szkoły realnej w Jarosławiu; Jana Chwastowskiego zastępcę nauczyciela w gimnazjum II w Tarnopolu do gimnazjum realnego w Chrzanowie.

Książki szkolne.

Rada szkolna krajowa reskryptem z dnia 3 września b. r. l. 18076/IV zatwierdziła nowy cennik książek szkolnych wydanych nakładem K. S. Jakubowskiego we Lwowie, a mianowicie:

Bykowski, Wskazówki do zajęć praktycznych z dziedziny zootomji	cena 10	Mk
Duchowicz, Chemja dla klas wyższych gimn.	„ 28	„
Duchowicz, Chemja nieorganiczna	„ 56	„
Duchowicz i Wiśniowski. Wiadomości z chemji i mineralogji	„ 40	„
Friedberg, Zarys geologji	„ 28	„
Gayczak, Deutsches Lesebuch f. Mädchensch. II.	„ 68	„
German, Petelenz, Gayczak, Ćwiczenia niem. I.	„ 62	„
German, Petelenz, Gayczak, Ćwiczenia niem. II.	„ 68	„
German, Petelenz, Gayczak, Ćwiczenia niem. III.	„ 56	„
German, Petelenz, Gayczak, Ćwiczenia niem. IV.	„ 68	„
Ippoldt, Deutsches Lesebuch I.	„ 72	„
Ippoldt, Deutsches Lesebuch II.	„ 66	„
Jahner, Deutsche Grammatik	„ 38	„
Kokorudz i Konarski, Gramatyka jezyka ruskiego	„ 42	„
Krajewski, Czytania łacińskie	„ 72	„
Lewicki, Początki nauki jęz. łać. I.	„ 38	„
Lewicki, Początki nauki jęz. łać. II.	„ 46	„
Reiter, Czytania polskie II.	„ 88	„
Strutyński, Arytmetyka	„ 66	„
Winkowski i Taborski, Ćwiczenia greckie	„ 56	„
Wiśniowski, Zasady mineralogji i geologji	„ 44	„

L. 7346/III.

Konkursa.

Niniejszem ogłasza się konkurs celem obsadzenia posad nauczycieli w państwowych seminarjach nauczycielskich męskich w Rzeszowie i Rudniku nad Sanem, a mianowicie:

1. na dwie posady nauczycieli głównych dla języka polskiego w Rzeszowie i w Rudniku nad Sanem;

2. na dwie posady nauczycieli szkoły ćwiczeń w Rzeszowie.

Kandydaci ubiegający się o te posady winni wykazać się kwalifikacją do szkół średnich względnie egzaminem do szkół wydziałowych.

Podania należycie udokumentowane i zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną wnosić należy za pośrednictwem przełożonej władzy służbowej do Rady szkolnej krajowej najpóźniej do 30 października b. r. a Dyrekcje i Rady szkolne okręgowe prześlą je bezzwłocznie do Dyrekcji państw. seminarjum naucz. męsk. w Rzeszowie lub Rudniku.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 4 września 1920.

Nakładem funduszu szkolnego krajowego.
Z Drukarni Władysława Łozińskiego we Lwowie, ulica Czarnieckiego 12,
pod zarządem Józefa Ziembińskiego.